

[Bording.]

Det kan man ikke fortænke dem i, naar det er et begrænset Beløb, her er Tale om.

Med Hensyn til Pantegældens Overførelse var den højtærede Minister saa bange, at han endogsaa begyndte at true med Domstolene, han tvivlede om, at Ordningen vilde blive gennemført uden at blive bragt for Domstolene. Men det gælder jo slet ikke for almindelig Pantegældens Overførelse, og jeg kan ikke se rettere end, at naar man begrænser denne Overførelse til at gælde de Laan, der er stiftet under den lave Krone, saa kan man paa ingen Maade paastaa, at det vil svække den almindelige Pantegæld her i Landet. Tværtimod forekommer det mig, at naar man begrænser det til en saadan bestemt Periode, da Kronen ikke havde sin fulde Værdi, skærper man netop Ansvarret overfor andre, som har almindelig Pantegæld, idet man tilkendegiver dem, at de i Fremtiden selvfølgelig ikke kan vente sig at faa en saadan Lettelse. Det forekommer mig saa indlysende rigtigt, at man gør en Sondring imellem denne Pantegældens Stiftelse og saa den almindelige Pantegæld.

Vort Forslag om en yderligere Udstykning afviste Ministeren, idet han sagde, at det ikke var Jorden, der var for dyr, men Bygningerne, hvorfor jeg, i Stedet for at anbefale Lempelser overfor de unge og Ekspropriation og lignende Fremgangsmaader overfor Jordindkøb, skulde søge at hjælpe til, at man ophævede 8 Timers Arbejdsdagen i Byggefagene.

Nu maa jeg sige, at saa vidt jeg ved, har Finansudvalget og den højtærede Minister fastsat Beløbet for Byggelaan til Statshusmandsbrug til 9 000 Kr., d. v. s., at man er kommet ned paa meget mindre Beløb end for nogle Aar siden, indtil det halve, og i Forhold til de Priser, man betalte før Krigen, er det dog tvivlsomt, om man kan sige, at Jordprisen nu ikke er for dyr, naar man skal hen at købe Jord til Udstykning. Det hjælper jo ikke meget at sige, at der er Jord nok, naar de, der skal købe den til Udstykning, ikke kan faa den til Priser, som det er forsvarligt at betale. I hvert Tilfælde maa jeg sige, at med Hensyn til Byggepriserne er Parikronen respekteret i lige saa høj Grad.

Ministeren sagde, at vi kunde faa Jord nok i Østjylland. Jeg kender dog Eksempler, som tyder paa det modsatte. Man har før Krigen, omkring 1910, kunnet købe store Gaarde til 500 Kr. pr. Tønde Land, hvis Gæld nu er over 1 000 Kr. pr. Tønde Land, og hvor Kreditorerne ikke tillader,

at Ejendommen sælges til en billigere Pris. De vil have Dækning, og saa nytter det ikke, at man paastaa, at den kan sælges, for naar Kreditorerne ikke vil afstaa nogen Del af deres Tilgodehavende, saa maa man betale den Gæld, der hviler paa Ejendommen, hvis man vil have den. Saadan er Forholdene. Det kan den højtærede Minister overbevise sig om, blot han vil følge de Forhandlinger, der føres mellem Udstykningsforeningerne, Amtskommissionerne og Jordlovsudvalget, naar de er ude for at købe Jord i Østjylland.

Jeg skal sige til Slut, at efter de Udtalelser, som den højtærede Stats- og Landbrugsminister fremkom med, har jeg ikke megen Tro til, at der er Mulighed for at faa gennemført Foranstaltninger, der vil betyde noget for Landbruget. Hans Udtalelser viser, at han er en Hindring for Gennemførelsen af et virkeligt Kriseforslag for Landbruget. Man behøver bare at hense til de spagfærdige Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, saa faar man et Indtryk af, at i Venstrekredse, som har nær Tilknytning til de Stemninger, som rører sig ude omkring i Befolkningen, er man klar over, at det Forslag, der er fremsat her af den højtærede Landbrugsminister, er intet, er bluff og Blændværk for Befolkningen. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at hvis den højtærede Minister ikke kan ændre sin Opfattelse, men vedbliver at være saa doktrinær i sin Opfattelse, saa er den eneste Vej til at opnaa noget for Landbruget — at fjerne den højtærede Landbrugsminister.

A. C. D. Petersen: Jeg omtalte i Gaar nogle Udtalelser, der var faldet paa et Møde i Ringe. Dette er blevet forstaaet saaledes, at disse Udtalelser skulde være fremsat af det ærede Medlem Hr. Tange. Dette er ikke rigtigt. Jeg sagde i Gaar, at det danske Landbrug skal naturligvis ikke indskrænke sin Produktion, saadan som en Venstremand sagde paa et Møde, som det ærede Medlem Hr. Tange afholdt i Ringe. . . . Dette, for at ingen skal tro, at jeg har villet sigte det ærede Medlem Hr. Tange for denne Naivetet.

Til de 3 Lovforslag, vi behandlede i Gaar, har Formanden i Dag føjet endnu et, det Forslag, som er fremsat fra radikal Side. Dette Forslag gaar ud paa Nedsikring af Prioriteterne, som man populært kalder det, og det er jo et uhyre vidtgribende Forslag. Jeg tror ikke, Tiden tillader at komme ind paa Enkeltheder, og det behøves